

որ աւելի երախտագորտ է իւր Մարտիրոսի ուսուցչին, քան թէ իւր հօրը՝ Փղկիպարոս Թագաւորին. վասն զի մէկը, կ'ըսէր նա, մարմնաւոր կեանք միայն տուած է, իսկ միւսը, իւր հոգին կրթութեամբ զարդարած և առաքինութեամբ մշակած է: Այս պէս է նաեւ մեզ համար, վասն զի Ձեզ պարտական եմք, վեհանաւան Հայրապետ, և Ստանք աղբային կրթութեան, Ձեզ պարտինք դաստիարակութեան անպիսի բարիքները, զոր և մեր անշուշտ պիտի տարածենք օր մի մեր սիրելի Հայրենակցաց մէջ:

Բնդունեցէք ուրեմն այսօր մեր հրապարակական և անկեղծ շնորհակալութիւնը, և մենք ալ ապահով լինելով այսուհետեւ, որ Ձեզ պէս ճշմարիտ հայրեր ունինք, կը խոստանանք լինել Ձեզ սիրելի, ակնածող և հնազանդ որդիք:

Բանք Երախտագորտիան Թագարանայ և սիրոյ, Էմֆայեալ Ի Կոնստանտինուպոլսի աղայէրպայ Սարգիս Ս. Մարտիրոսի Հայր Կրթաւորէի:

Յարգաւորէմ 1871 Յունիս 17:

ԺԱՐԱՆԱՅԻՆ ԲԵՐՈՒՄ

Ուսանեալք, Ձիթենեաց լերան վրայ, Համբարձման տոնարէն սուկաւ ինչ հետի, գետին դնելով մօտ օրերս կամեցան շէնք կառուցանել. և մինչդեռ կը փորէին գետինը՝ հայկական սքանչելի հնութիւն մի երեւան ելաւ: Այս հնութիւնն է միւսին (մօզաիկ) պատրաստուած տապան մի, որուն վրայ կան քանի մի խորհրդանշաններ՝ սագ, արաբող, ձուկն և հետեւեալ տապանագիրը.

ԱՅՍ Է ԴԻՐ ԵՐԱՆԵՒԻՈՅՆ ՀՈՒՇԱՆԿԱՄԱՐՆ (մօրն) ԱՐՏԱՆԱՆԱՅ, ՀՈՌԻ-ԺԱ:

Այս տապանագրէն, որ ըստ ամենայնի անխախտ է և հայկական թուական չունի, պարզապէս կերելի, որ 551 էն, այսինքն հայկական

roi Philippe son propre père; car l'un, disait-il, ne lui avait donné que la vie du corps, tandis que l'autre avait orné son âme par l'instruction, et l'avait façonnée à la vertu. Il en est de même de tout point pour nous, ici, car c'est à vous, Vénérable et Illustre Pontife, à vous chers et honorés Bienfaiteurs, que nous devons certainement le plus sur la terre, puisque nous vous devons le bienfait inappréciable de l'instruction, que nous devons répandre, un jour nous-mêmes, parmi nos bien-aimés Compatriotes. Agréez endonc, aujourd'hui, nos publics et très sincères remerciements; et, assurés désormais d'avoir en vous de vrais pères, nous promettons, en retour, d'être toujours pour vous, des fils aimants respectueux et soumis.

Hommage de reconnaissance et d'affection respectueuse présenté par les Elèves du collège Arménien, à Jérusalem, le 17. Juin 1871.

Թուականի սահմանուելէն, առաջ է: Բաց ՚ի տապանէն կ'երեւին նաեւ չքեղ սարայատակներ և այլ բեկորներ, որոնք թուի թէ մեր նախորդ բազմաթիւ իշխանաց տոհմական վանուց մէկուն մնացորդներն են, որոց վրայ կը խօսին հայ պատմագիրք:

Այս հնութեան տակաւին ամբողջապէս փորուած չը լինելով առայժմ համառօտիւ կ'անցնինք, խոստանալով ուրիշ անգամ աւելի մանրամասն տեղեկութիւններ հաղորդել մեր ընթերցողներուն:

— Ենցած ամսոյ 24 ին (Սիսեան արդէն տպագրուած ժամանակ) Ս. Հրեւիսիմեանց տօնին, դպրութենէ ՚ի սարկաւազութիւն կոչեցան Գառնիկ Ղեւզահիւրճեան և Սարգիս Գրիգորեան Սեպեհի: